

DECYZJA KOMISJI**z dnia 19 grudnia 2008 r.****ustanawiająca Komitet Ekspertów ds. Delegowania Pracowników**

(2009/17/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 4, ustanawia przejrzyste obowiązki w zakresie współpracy administracji krajowych i czyni państwa członkowskie odpowiedzialnymi za stworzenie odpowiednich warunków dla takiej współpracy. Dyrektywa ta nakłada ponadto na państwa członkowskie wyraźny obowiązek podjęcia stosownych środków, aby informacje dotyczące warunków zatrudnienia były powszechnie dostępne, nie tylko dla zagranicznych usługodawców, ale również dla zainteresowanych pracowników delegowanych.
- (2) W swoim komunikacie do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowanym „Delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług – maksymalizacja korzyści i możliwości przy równoczesnym zagwarantowaniu ochrony pracowników” ⁽²⁾, wydanym dnia 13 czerwca 2007 r., Komisja zapowiedziała, że zamierza ustanowić komitet wysokiego szczebla mający wspierać i wspomagać państwa członkowskie w określaniu i wymianie dobrych praktyk, w celu zinstytucjonalizowania obecnej, nieformalnej grupy ekspertów rządowych, a także w celu regularnego, formalnego zaangażowania partnerów społecznych.
- (3) W wydanym dnia 3 kwietnia 2008 r. zaleceniu w sprawie pogłębionej współpracy administracyjnej w kontekście delegowania pracowników w ramach świadczenia usług ⁽³⁾ Komisja wskazuje, że państwa członkowskie powinny wziąć czynny udział w systematycznym i sformalizowanym procesie określania i wymiany dobrych praktyk w dziedzinie delegowania pracowników za pośrednictwem dowolnego forum współpracy ustanowionego do tego celu przez Komisję.
- (4) Również w konkluzjach Rady Unii Europejskiej z dnia 9 czerwca 2008 r. zachęcano Komisję do zinstytucjonalizowania nieformalnej grupy specjalistów ds. delegowania pracowników poprzez powołanie komitetu ekspertów.
- (5) W myśl tychże konkluzji Rady celem powołanego komitetu powinno być nawiązanie współpracy z organami publicznymi, które odpowiadają za kontrolę, na przykład z inspektoratami pracy, a także – na odpowiednich szczeblach oraz zgodnie z ustawodawstwem krajowym i praktyką krajową – formalne i regularne angażowanie partnerów społecznych, a zwłaszcza przedstawicieli partnerów społecznych z sektorów, w których delegowanie pracowników jest zjawiskiem rozpowszechnionym.
- (6) W związku z powyższym konieczne jest ustanowienie komitetu ekspertów w dziedzinie delegowania pracowników oraz zdefiniowanie jego zakresu odpowiedzialności, zadań i struktury.
- (7) Do celów komitetu ekspertów powinno należeć, między innymi, wspieranie i wspomaganie państw członkowskich w określaniu i wymianie dobrych praktyk, propagowanie wymiany istotnych informacji, analizowanie wszelkich zagadnień i trudności, jakie mogą wyniknąć w związku z praktycznym stosowaniem przepisów prawa dotyczących delegowania pracowników, a także z egzekwowaniem stosownych przepisów w praktyce, jak również ściśle obserwowanie osiągniętych postępów w usprawnianiu dostępu do informacji oraz zacieśnianiu współpracy administracyjnej, w szczególności poprzez ewentualne opracowanie elektronicznego systemu wymiany informacji.
- (8) W skład komitetu powinni wchodzić eksperci reprezentujący władze krajowe każdego z państw członkowskich, sprawujące odpowiedzialność albo nadzór lub pełniące inne obowiązki w zakresie wdrażania, stosowania i monitorowania zasad obowiązujących w odniesieniu do delegowania pracowników w ramach świadczenia usług. Ekspersi powinni być w stanie ogarnąć cały zakres wiedzy, kompetencji i doświadczeń we wszystkich stosownych obszarach polityki. W Komitecie mogą być również reprezentowane, zgodnie z prawem i praktyką krajową, wyspecjalizowane organy odpowiedzialne za kontrolę przestrzegania prawodawstwa – na przykład inspekcja pracy – jak również partnerzy społeczni.
- (9) Komitet powinien również w sposób formalny i regularny angażować partnerów społecznych na szczeblu europejskim, w szczególności reprezentantów sektorów, które charakteryzuje powszechne delegowanie pracowników, takich jak budownictwo, prace czasowe zlecane za pośrednictwem agencji, gastronomia, rolnictwo i transport. Komitet powinien być w stanie polegać na wiedzy fachowej profesjonalistów posiadających szczególne kompetencje w zakresie konkretnych zagadnień umieszczonych w porządku obrad.

⁽¹⁾ Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1.⁽²⁾ COM(2007) 304 wersja ostateczna.⁽³⁾ Dz.U. C 85 z 4.4.2008, s. 1.

- (10) Przedstawiciele państw EOG/EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA, krajów przystępujących i kandydujących oraz Szwajcarii powinni mieć prawo uczestnictwa w charakterze obserwatorów.
- (11) Nie naruszając przepisów Komisji dotyczących bezpieczeństwa określonych w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁽¹⁾, należy określić zasady dotyczące ujawniania informacji przez członków komitetu.
- (12) Wszelkie dane osobowe dotyczące członków komitetu powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾.
- (13) Poniesione wydatki powinny być sfinansowane na mocy decyzji nr 1672/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającej wspólnotowy program na rzecz zatrudnienia i solidarności społecznej – Progress⁽³⁾.
- 5) monitorowanie osiąganych postępów w dziedzinie poprawy dostępności informacji i w zacieśnianiu współpracy administracyjnej, a w tym kontekście między innymi ocenianie różnych możliwości udzielania odpowiedniego wsparcia technicznego do celów wymiany informacji koniecznej dla pogłębienia współpracy administracyjnej, z uwzględnieniem elektronicznego systemu wymiany informacji;
- 6) analizowanie możliwości poprawy skutecznego przestrzegania i egzekwowania praw pracowników oraz, w razie konieczności, obrony ich stanowiska;
- 7) zaangażowanie w pogłębione badanie praktycznych problemów z egzekwowaniem transgranicznym w dążeniu do rozwiązania występujących trudności, doskonalenie stosowania obowiązujących aktów prawnych w praktyce, a także, w razie potrzeby, poprawa wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi.

Artykuł 3

Skład i powoływanie

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się komitet ekspertów pod nazwą „Komitet Ekspertów do spraw Delegowania Pracowników”, dalej nazywany „Komitetem”.

Artykuł 2

Zadania

Zadania Komitetu obejmują:

- 1) wspieranie i wspomaganie państw członkowskich w określaniu doświadczeń i dobrych praktyk oraz w propagowaniu ich wymiany;
- 2) promowanie wymiany istotnych informacji, w tym dotyczących istniejących form (dwustronnej) współpracy administracyjnej łączącej państwa członkowskie i partnerów społecznych;
- 3) analizowanie wszelkich zagadnień, trudności i kwestii szczegółowych, jakie mogą wystąpić w związku z wdrażaniem i praktycznym stosowaniem dyrektywy 96/71/WE lub krajowych środków wykonawczych, a także z egzekwowaniem jej przepisów w praktyce;
- 4) analizowanie wszelkich trudności, jakie mogą wystąpić w związku ze stosowaniem art. 3 ust. 10 dyrektywy 97/71/WE;

1. Każde państwo członkowskie mianuje dwóch przedstawicieli członkami Komitetu. Może również mianować dwóch zastępców członków.

Wyznaczając swoich przedstawicieli, państwa członkowskie powinny uwzględnić udział organów publicznych, takich jak inspekcja pracy, odpowiadających za nadzór nad przepisami obowiązującymi w stosunku do pracowników delegowanych. Mogą również, zgodnie z krajowym prawem lub praktyką, zaangażować partnerów społecznych.

2. Przedstawiciele obu stron przemysłu na poziomie Wspólnoty, jak również przedstawiciele partnerów społecznych w sektorach, które cechuje znaczne rozpowszechnienie delegowania pracowników, mogą również brać udział w obradach Komitetu w charakterze obserwatorów, zgodnie z procedurą określoną wspólnie przez ich macierzyste organizacje i Komisję.

Przedstawiciele są powoływani przez Komisję, działającą na wniosek odpowiednich partnerów społecznych na poziomie Wspólnoty lub danego sektora.

Grupa obserwatorów, licząca maksymalnie 20 członków, o następującym składzie:

— pięciu członków reprezentujących organizacje pracodawców na poziomie Wspólnoty,

— pięciu członków reprezentujących organizacje pracownicze na poziomie Wspólnoty,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 15.11.2006, s. 1.

— nie więcej niż 10 przedstawicieli partnerów społecznych (reprezentujących w równej mierze organizacje pracodawców i pracowników) z sektorów charakteryzujących się znacznym rozpowszechnieniem praktyki delegowania pracowników.

3. Również przedstawiciele państw EOG/EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA, krajów przystępujących i kandydujących oraz Szwajcarii mogą uczestniczyć w obradach Komitetu w charakterze obserwatorów.

4. Nazwiska członków są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady.

Artykuł 4

Funkcjonowanie Komitetu

1. Komitetowi przewodniczy Komisja.
2. W porozumieniu z Komisją Komitet może powoływać podgrupy do zbadania szczegółowych kwestii, a zakres ich obowiązków ustalany jest przez Komitet. Takie podgrupy są rozwiązywane niezwłocznie po wypełnieniu swojego mandatu.
3. W porozumieniu z Komisją eksperci, wśród których mogą się znaleźć przedstawiciele międzynarodowych organizacji o wyspecjalizowanych kompetencjach w dziedzinach będących przedmiotem dyskusji, mogą, w indywidualnych przypadkach i stosownie do potrzeb lub konieczności, zostać zaproszeni do udziału w obradach Komitetu lub jego podgrup.
4. Posiedzenia Komitetu i jego podgrup odbywają się zwykle w pomieszczeniach Komisji zgodnie z określonymi procedurami i harmonogramem. Komitet może być zwołany na posiedzenie w innych miejscach, w szczególności na wniosek państwa członkowskiego, które zamierza być gospodarzem obrad Komitetu lub jednej z jego podgrup w związku z wydarzeniem o szczególnym znaczeniu dla prac Komitetu, jego podgrup(-y) lub też zainteresowanego państwa członkowskiego.

Komisja zapewnia obsługę sekretarską. W spotkaniach Komitetu i jego podgrup uczestniczyć mogą inni urzędnicy Komisji, zainteresowani przedmiotem posiedzenia.

5. Komitet przyjmuje własny regulamin wewnętrzny na podstawie standardowego regulaminu przyjętego przez Komisję.

6. Jeżeli Komisja uzna informacje uzyskane w wyniku uczestnictwa w obradach Komitetu lub jego podgrup za dotyczące spraw poufnych, informacje te nie mogą być ujawniane.

7. Komisja może publikować w Internecie, w oryginalnym języku danego dokumentu, wszelkie streszczenia, wnioski, częściowe wnioski i dokumenty robocze Komitetu.

Artykuł 5

Zwrot wydatków

Komisja zwraca koszty podróży i, w stosownych przypadkach, koszty pobytu ponoszone przez członków, ekspertów i obserwatorów w związku z działaniem grupy, zgodnie z przepisami Komisji dotyczącymi zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.

Członkowie, obserwatorzy i zaproszeni eksperci nie otrzymują wynagrodzenia za wykonywane usługi.

Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie i administracyjne zostanie pokryte z przydziału przyznanego zarządzającej Dyrekcji Generalnej w ramach corocznej procedury przydziału środków w świetle ograniczeń budżetowych.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 grudnia 2008 r.

W imieniu Komisji

Vladimír ŠPIDLA

Członek Komisji